

Janez Maleš

10.3.1942 – 31.3.2014 (pokopan: Podgorje, petek, 4. 4. 2014, ob 15. uri)

Na lep sončen ponedeljek, 31. marca, nas je v popoldanskem času dosegla žalostna vest: „Umrli je Janez“. In da bi hitreje doumeli dokončnost dogodka . „Umrli je Janez Maleš.“

Tako se danes poslavljamo od ne samo člana DKD Solidarnost, ampak od velikega kamniškega kulturnika, kulturnega delavca, športnika in športnega delavca , sindikalista, in krvodajalca.

Janez se s svojimi dosežki na področju športa in kulture ni nikoli hvalil in za večino njegovih dosežkov na teh področjih smo izvedeli šele ob njegovi smrti. Prav je, da nekaj o tem spregovorimo danes, ko se od njega poslavljamo.

Rodil se je 10. marca 1942. Leta 1960 je maturiral na kamniški gimnaziji pred tem leta 1959 pa se je že vključil v Delavsko prosvetno kulturno društvo Solidarnost in sicer v dramsko sekcijo, kjer so mu takoj dodelili vlogo v gledališki igri „KO BI PADLI OŽIVELI.“ Od takrat dalje se je že razdajal za Kamniški šport in kulturo in bil tudi prejemnik številnih priznanj.

Leta 1975 je osvojil 3. mesto v kegljanju na sindikalnem prvenstvu Skupščine občine Kamnik.

Leta 1979 je prejel bronasto plaketo občine Kamnik za 20 letno izredno prizadevno delo pri košarkarskem klubu Kamnik in vsestransko pomoč pri razvoju športa v občini.

Leta 1981 mu je Telesnokulturna skupnost občine Kamnik podelila srebrno Bloudkovo značko kot priznanje za dolgoletno uspešno delo na področju telesne kulture.

1982 je prejel priznanje za požrtvovalno delo v Konjeniškem klubu Komenda

Leta 1985 je bil prejemnik Spominske diplome ob 30-letnici Konjeniškega kluba Komenda

Istega leta pa tudi srebrno plaketo ob 40 letnici ustanovitve Avto-moto-društva AMD Kamnik

Leta 1989 mu je DKD Solidarnost podelilo Spominsko plaketo v znak hvaležnosti za uspešno vodenje društva in sodelovanje.

Leta 1992 je prejel Priznanje Zveze kulturnih organizacij Kamnik za prizadevnost pri organiziranem utrjevanju ljubiteljske kulture v občini Kamnik.

Ob 80 letnici DKD Solidarnost leta 1999 in 90 letnici DKD Solidarnost leta 2009 mu je prav tako bilo podeljeno priznanje za uspešno delovanje društva v največji meri po njegovi zaslugi.

Janez je tudi dobitnik bronaste, srebrne in zlate Gallusove značke za uspešno večletno delovanje na področju glasbene dejavnosti.

Janez je bil v svojem življenju izredno dejaven. Našteta so tista prizadevanja, ki so bila bolj opazna in je zanje prejel tudi priznanja in zahvale. Veliko več pa je stvari, za katera ni prejel javnih priznanj ali pohval, pa jih je prav tako brezplačno in ne zato, da bi prejel priznanje naredil. Živel je za Kamnik in za njegovo neizmerno ljubezen DKD Solidarnost.

Med drugim ne smemo pozabiti omeniti, da je Janez do leta 1988 20-krat daroval kri, bil predsednik gradbenega odbora za izgradnjo športne hale pri osnovni šoli Frana Albrehta, ki je bila za takratni čas velika športna pridobitev. Janez je bil tudi predsednik podružnice izseljeniške matice Kamnik – Domžale, član odbora za podelitev nagrad sklada Toma Brejca, član pripravljalnega odbora za praznovanje 750-letnice mesta Kamnik, član odbora za ureditev prometa pri izvršnem svetu Skupščine občine Kamnik, član upravnega odbora AMD Kamnik, član izvršnega odbora SIS za telesno kulturo. Bil je tudi predsednik Kulturne skupnosti Kamnik od leta 1984 do 1989 in se je izkazal kot zavzet kulturni delavec. V času njegovega predsedovanja je bilo realizirano veliko projektov, med najvidnejšimi je gotovo izgradnja Kamniške matične knjižnice, sanacija Frančiškanske knjižnice, Sv. Primoža, Malega gradu.

Janez je ves čas tvorno sooblikoval kamniško ljubiteljsko kulturo. Imel je poseben posluš za zgodovino Kamnika in ohranjanje njegove kulturne dediščine.

Poudariti je potrebno, da je bil že od malih nog športnik tekmovalnega duha – še posebej navdušen je bil za orodno telovadbo in plavanje. V njegovi plavalni disciplini metuljček je bil udeleženec takratnega državnega jugoslovanskega plavalnega tekmovanja v Beogradu na 50 m za mladince, kjer je dosegel 1. mesto. Kasneje se je največ posvečal košarki, najprej kot aktivni košarkar, kasneje pa tudi kot košarkarski sodnik in organizator v košarkarskem klubu Kamnik in kot član upravnega odbora. Bil je tudi prejemnik priznanja za zasluge pri razvoju košarkarskega športa v ljubljanskem okraju.

Za šport, še posebej za košarko je navdušil tudi oba svoja sinova in bil njun glasni navijač prisoten na vseh domačih tekmah.

Poleg vsega razdajanja za šport in kulturo na sploh, pa je Janez največji del svojega srca namenjal DKD Solidarnost, še posebno pa MPZ. Po 10 letih prekinitve (takrat je deloval samo oktet) je leta 1970 z veliko truda ponovno oživil MPZ. Bil je dolgoletni predsednik društva in MPZ. Navezal je stike z kulturnim društvom Vinko Poljanec iz Škocjana pri Klopinskem jezeru na Avstrijskem koroškem, organiziral zbiranje slovenskih knjig za njihovo knjižnico, ki so jih potem Solidarci s težavo prepeljali preko državne meje in skrbel za ohranjanje prijateljstva z njihovim MoPZ Vinko Poljanec, s katerim Solidarnost prijateljuje še danes. Na njegovo iniciativo je bila Solidarnost ponovno organizator proslav 1. maja v Kamniški Bistrici, ki so ga pevci sprejeli tudi za svoj praznik. Od takrat in še danes sta pesmi Delavski pozdrav in Domovina naša je svobodna prepoznavni pesmi MPZ Solidarnost. Da je čutil neizmerno pripadnost Solidarnosti so odražali tudi njegovi govori, ki jih je namenil društvu ob visokih jubilejih, proslavljanju 1. maja in tudi sicer ob različnih priložnostih. Janez je vztrajal tradiciji udeležbe zbora na Taboru pevskih zborov v Stični, kjer Solidarnost ni bila prisotna samo 2 krat. Bil je pobudnik prireditve kot so Srečanje Solidarcev, Srečanje pevskih prijateljev in Podoknice pri rojstni hiši Rudolfa Maistra. Njegova pripadnost DKD Solidarnost se je kazala do konca. Čeprav že zelo težko, se je še konec decembra udeležil našega nastopa v Postojnski jami in čeprav je bil hospitaliziran, je prišel 14. februarja v dom kulture na Valentinov koncert našega pihalnega orkestra, da bi s svojo prisotnostjo dal podporo ponovno delujočemu orkestru.

Nihče ni štel, kolikokrat je Janez s svojim petjem in vodstvom zbora bogatil pogrebne svečanosti na tem in drugih pokopališčih, vemo pa, da je preko 50 let redno prihajal na pevske vaje in ni na naših nastopih nikoli manjkal, vemo, da je bil izredno vesel ustanovitve ŽePZ Solidarnost, da je bil tudi pobudnik delovanja Otroškega pevskega zbora Solidarnost, in da je z velikim odobravanjem sprejel

ponovno delovanje Pihalnega orkestra Solidarnost. Vse to pa je bilo seveda mogoče, ker je prav Janez s svojim vizionarstvom omogočil, da Solidarnost deluje v svojih prostorih, za kar smo mu Solidarci še posebej hvaležni.

Dragi Janez,

Bil si človek, ki ne glede na zagate, ki bi se ti utegnile zgoditi, nisi zaustavljal toka dogajanja, pač pa si se držal vedno tistega, kar so ti pravili tvoji instinkti in ne tistega, kar bi ti govorila večina sveta. Tvoje vizionarstvo je zastavljalo vprašanja in dajalo odgovore na načine, ki se jim nihče drug ni drznil niti približati. Hvala ti za vse, še posebno pa za to, ker si se tako požrtvovalno zavzemal prav za osveščanje slehernika, da je umetnost in kultura tista, iz katere črpamo navdih in kamor se vedno lahko zatečemo v trenutkih premišljevanja. Tvoje delovanje se dotika našega srca in ga napolnjuje z novim upanjem o tem, kakšno bi lahko bilo življenje.

Dragi Janez,

S tega mesta ti obljubljam, da tvoj trud ni bil zaman. Solidarnost gre dalje. V jeseni bomo žal brez tebe praznovali 95 let delovanja, in tudi tu se ne bomo ustavili. Danes, ko se poslednjič poslavljam od tebe, čutimo neizmerno izgubo. Zavedamo pa se, da je po vsaki še tako veliki izgubi potrebno znova izbrati življenje. Da bi se zmogli odločiti zanj, moramo žalovati, čeravno ti tega ne bi hotel. Bolečina, ki je ne iz žalujemo, obstoji med nami in življenjem. Naše žalovanje pa nima namena pozabiti nate, pač pa nam omogoča, da se zacelimo in se te namesto z bolečino spominjamo z ljubeznijo, dvignemo sidro in ujamemo veter, da popeljemo Solidarnost naprej, tako kot si si ti želel.

Dragi Janez.

Tvoj stol v naši pevski sobi je prazen. Zaman te bomo pričakovali. Zaman pričakovali tvoja mnenja in predloge, odločati se bomo morali brez tvojih nasvetov. Kljub temu nam bo lahko, ker si za seboj pustil globoko in neizbrisno sled, ki ji bomo sledili.

Janez, taki ljudje, kot si bil ti, ne umirajo, ampak živijo dalje v svojih delih in v spominih ljudi in še posebej v spominih nas tvojih Solidarcev.

Za Delavsko kulturno društvo Solidarnost

Martin Gorenc

predsednik